

atlantis.ttf

Atlantis

À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö × Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö × ø ù ú û ü ý þ ß à á â ã

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

-, . ! , " -

V Cézareji žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvané Italské. Bol nebožný a baktobojný s celým svojím domom. Dával veľa elmužíka ľudu a uspevne sa modlil k žoku. Keď okolo tretie hodiny popoludní videl jasne vo vídení žožičko enide, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on ne nako hľadel a preľaknutý povedel: „Čo je, Pane!“ Povedel mu: „Tvoje modlitby a tvoje elmužny vystúpili pred žožiu tvér a on si ne ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppa a zovolej si šimona s prímekím Peter; býve u istého šimona, garbiere, čo má dom pri mori.“ A keď enid, čo s ním hovoril, odišiel, zovolej si dvoch služav a nebožného vojere z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppa. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnie na stredu modliť sa. Keď vyľadol, dved jest. Kým mu pripravovali, pedol do vytrženie. Videl otvorené nebo a zosťupovať ekúsi nečobu, ako veľké prestieredlo, spúšťané ze štyri roly ne zem. Bol v nej všetky druhy štvornožcov, zemležav a nečské vtáčtvo. I zeznal mu kles: „Peter, vstreň, zebírej a jedz!“ Ale Peter povedel: „Nikým činom, Pane, keď som nikdy neľadil nič poškvmené a nečisté.“ Ale kles se mu ozval znave, druhý rez: „Čo žok očistil, ty nečývvejš poškvmeným.“ Toto se spakovelo tri razy e keď bolo nečobe vzere do neba. Kým bol Peter v rozpekoch, čo to bol ze úrez, ktorý videl, zosťel pri bráne muží, ktorých poslal Kornélius, a dopytaveli se ne šimona dom. Zovolej e pýteli se, či tam býve šimon s prímekím Peter. Ako Peter pramyštel o vídení, duch mu povedel: „Hľedejú ťe fraje muží. Vstreň tebe, zid' bolu e bez vékenie chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom e povedel: „Je som ten, ktorého hľedíte. Kvšli čomu ste prišli?“ Oni povedeli: „Stotník Kornélius, spravodlivý a baktobojný muž, ktorému celý židovský národ vydéve svedectvo, dostel poryn od svétého enide aby si ťe pozvel do domu e vypočul tvoje slové.“ Zovolej ich tebe du e pokostil. Na druhý deň vstal e šiel s nimi e niektorí bratie z Joppa ho spravédeli. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čerel spolu s pozvenými príbuznými e neblížšími priateľmi. Keď Peter prichádzel, Kornélius mu vyšiel v ústrety, pedol mu k nohám e poklonil se. Ale Peter ho zvékol e povedel mu: „Vstreň, ei je som ten človek.“ Ako se s ním rozprával, vošiel du e nešiel tam mnoho drameždených. I povedel im: „Vy viete, že žik se nosnie spolžit' eni stretať s cudzincom. Ale mač žok urézel, že nemém nikto nečývveť poškvmeným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vékenie, keď ste me pozveli. A pýtem se, kvšli čomu ste me pozveli?“ Kornélius povedel: „Sú to štyri dni prëve v túto hodinu, čo som se o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu pred moju zosťel muž v bledom oľave e povedel mi: „Kornélius, tvoje modlitbe je vyšyšané e žok si spomenul ne tvoje elmužny. Pošli tebe do Joppa e zovolej si šimona s prímekím Peter; býve v dome garbiere šimona pri mori.“ Ined' som tebe poslal po tebe e ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred žožou tvérou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pén prikázal.“ Vtedy Peter otvoril úste e povedel: „Nežzeť poznévem, že žok nemed'že nikomu, ek v neždom národe mu je milý ten, kto se ho bojí e koné spravodlivo. Synom brade zosťel slovo e zvestoval porok straze Ježiše Kriste; on je Pénom všetkých: Vy viete, čo se počnúe od Galley po krste, ktorý kšesal Jéh, dieťa po ceki Júdei; ako žok pomozel Ježiše z Nežerefe duchom svétým e moxou e on chodil, dobre robil e uzdravoval všetkých posednutých diablom, lebo bol s ním žok. A my sme svedčení všetkého, čo urobil v žudejskej krejine i v Jeruzelame. Ale zavesili ho ne drevo e zebili. Žok ho tretieho dne vzkrisil e del mu, aby se ziviel – nie všetkému ľudu, ek svedkom, ktorých žok vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho znítvydvení jedli e pili. A prikázal nám, aby sme ľudu kšeseli e dosvedčovali, že to jeho žok usťenovil ze sudcu živých i mŕtvyd. Janu vydévejú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dostekne odpustenie kriechov nežžý, kto v neko verí.“ Kým Peter toto hovoril, zosťupil duch svétý ne všetkých, čo počúveli slovo. A verieci z obricey, čo prišli s Petrom, žesli, že se der duch svétého vyliel ei ne pokenov, lebo ich počúli hovoriť jazykami e vedeli žoke. Vtedy Peter povedel: „Môže ešte niekto zebreniť, aby boli vobu pokrstení ťi, čo dosteli duch svétého ten ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiše Kriste. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zosťel.